

# ΚΥΘΗΡΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ

Γραφεῖα : Ὁδὸς Ἀγγέλου Γέροντα ἀριθ. 37.

## ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Θραυτάτη ὑπεξαίρεσις ἔλαβε χώραν προχθὲς ἐνταῦθα. Ὁ ἐκ Σπάρτης Βερβολομαῖος Σπαῖρ ὑπάλληλος τοῦ συμβολαιογράφου Ἰλικοφρύδου εἰσπράξας 32.000 δραχμῶν ἐκ πληρωμῆς συναλλαγματικῶν τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς, ἃς αὐτὴ εἶχε δώσει πρὸς εἰσπραξὶν τῷ μνημονευθέντι συμβολαιογράφῳ, ἐπεβιάσθη τοῦ κατὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς προχθὲς ἀναχωροῦντος ἀτμοπλοίου τῶν «θαλασσίων διαπορθευτέων» καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἡ ἀτυτομία βραδέως ἐδοποιηθεῖσα δὲν πρέλαβε τὴν ἀναχώρησίν του, οὐχ' ἦττον ὑπάρχει ἐλπίς νὰ συλλήρῃ ἐν Γενούῃ ἢ Μαρσαλίᾳ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ προξένων μας εἰς οὓς ἐδόθησαν τηλεγραφικῶς ὁδηγίαι ὡς καὶ τὰ χαρακτηριστικά του.

— Φοβερὸν δυστύχημα ἀγγέλλεται ἐκ Κερκύρας. Ἐν τῷ ὀρειχαλκουρικῷ καταστήματι τῶν Ἑβραίων ἀδελφῶν Ὁσμῶ ἐν ᾧ ἐσφυρηλατεῖτο ἀγνώστου προελεύσεως ὅβρις ὅπως ἐξαχθῶσιν αἱ ἐν αὐτῇ ἐκκερμητικαὶ ὕλαι ἐξερράγη μετὰ φοβεροῦ πατάγου διαρρήξασα τὴν τριώροφον οἰκίαν ἐν ᾗ τὸ κατὰ τὴν καὶ φονεύσασα ὅκτ' ἐκ τῶν παρισταμένων, τραυματίσασα δὲ βαρέως ἐξ ἐξ ὧν δύο χριστιανοί, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες Ἑβραῖοι. Τὸ φοβερὸν δυστύχημα συνεκίνησε τὴν πόλιν, αἱ δὲ ἀρχαὶ ἐπελήφθησαν ἀνακοίσεων.

— Ἡμέρα πρὸς ἐκλογὴν ἐνὸς βουλευτοῦ Ἀργούς ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀγγέλου Γεωργαντᾶ ὠρίσθη ἡ 18ῃ προσεχῶς Σεπτεμβρίου ἡμέρα Κυριακή.

## ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ---ΚΥΘΗΡΑ

### Ἐντυπώσεις ταξιδίου

Τοῦ Πειραιῶς ἐκπλέομεν τὴν 2 ὥραν τῆς πρωίας κατὰ πληκτοὶ ἐκ τοῦ ἐν Φαλήρῳ δυστυχήματος καὶ μετὰ 15 ὥρων ταξίδιον τὴν 5 μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰσερχόμεθα ἐν τῷ λιμένι Καφαλίου διὰ τῆς Πάρου, τοῦ ἐλπευτέρου ἀτμοπλοίου τῆς Πανελληνίου ἐταιρίας, ἥτις παρὰ τὴν ἀρίστην ἰδέαν ἣν εἴχομεν δι' αὐτήν, διὰ νὰ περιποιηθῇ σύμβουλόν τῆς ἀναχωροῦντα τὴν αὐτὴν ἐσπέραν μεθ' ἡμῶν διὰ Σῦρον, ἥλλαξε τὸ διὰ τὸν περίπλου τῆς Πελοποννήσου ὠρισμένον ἀτμόπλοιο, ἦν γραμμὴν συνήθως ἐκτελοῦσι τὰ καλλίτερα ἀτμόπλοια, διὰ τοῦ εἰς Ἀμοργόν, τῆς Θεσσαλίας δηλ. διὰ τῆς Πάρου. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ πλοίαρχοι τῆς Πάρου οὔτινες ἀντελήφθησαν τῆς στενοχωρίας τῶν 100 περίπου ταξιδιωτῶν ὧν καὶ τὰς πάνυ δικαίας βλαστημίας ἐπέστησαν, θὰ παρέστησαν τῇ διευθύνσει ὅτι ἤρκει μία ἐπαναληψὶς τοιαύτης ἀσυμβιβάστου διὰ τὴν Πανελληνίον πράξεως, ὅπως οὐδεὶς πλέον διὰ τῶν πλοίων τῆς ταξειδεύσῃ.

Τὰ Κύθηρα μετὰ νοσταλγίας ἀσυνήθους ἐπαναβλέπομεν μετὰ ἔτος καὶ ἀσμένως χαιρετίζομεν τοὺς κατοίκους τῆς Πόλεως μεθ' ὧν εὐχαρίστους ἡμέρας διήλθομεν παρασκευαζόμενοι εἰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις. Τὴν Πόλιν εὕρισκω ἐντυφῶσαν εἰς πολιτικὰς συζητήσεις μᾶλλον ἢ εἰς παραγωγικὴν ἐργασίαν. Ξένος τοῦ χαρακτῆρος θὰ ὑποθέσῃ ὅτι εὕρισκόμεθα ἐν ἐκλογικῷ σάλῳ οὐ ἐλπίζω ν' ἀπέχωμεν. Τὴν πολιτικὴν ὅμως κάμπομεν ὡς ἀκανθώδη, ὡς μὴ ἐνδιαφέρουσιν ἡμᾶς, ἀφίνοντες τὴν ἐπισκόπητιν ταύτης εἰς τοὺς ἐντυφῶντας ἐν τῷ λειμῶνι αὐτῆς.

Καταλείπομεν τὴν Χώραν διευθυνομένοι εἰς τὰ χωρία. Τὰ Λειβάδια, τὰ Φατσαδικὰ καὶ τὴν Καρβουνάδην. Παντοῦ ἐν τῇ ἐξυγῇ βασιλεύει ἀκρα νηνεμία καὶ σιγῇ, τοῦ κόσμου ἐργαζομένου ἐν τοῖς ἀλωνίοις ἵνα πληρώσῃ τοὺς σιτοβολῶνας τοῦ διὰ τὸν χειμῶνα μὴ ὑπακούων τὸ κελᾶδημα τοῦ τέττηγος ἀλλὰ τὴν χαρᾶσσομένην ὑπὸ τοῦ μύρμηκος ὁδὸν ἀκολουθοῦντος.

Λαὸς ἐργαζόμενος καὶ ἀποταμιεύων εἶνε ἀξίος συγχαρητηρίων καὶ πάσης συνδρομῆς. Λαὸς οὐ αἱ τλουτολογικαὶ δυνάμεις κοπιῶσιν ἐργαζόμεναι, οὐδέποτε πεινᾷ, οὐδὲ φοβῆται νὰ δυστυχήσῃ. Μόνον διὰ τῆς ἐργασίας καὶ μάλιστα τῆς γεωργίας θὰ ἐξαφανίσωμεν τὰς κοινωνικὰς μας ἀνωμαλίας.

Εὕρισκόμεθα ἐν Μυλοποτάμῳ, τὸ ἀρχοντοχωρί τῆς νήσου, περὶ οὐ πάντοτε εὐφημον μνηαίν ποιούμεθα διότι τ' ἀξίζει. Μόνον ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ συναντῶμεν ἐνότητα τῶν κατοίκων καὶ προθυμίαν πρὸς συνδρομὰς διὰ κοινωφελῆ δι' αὐτὸ ἔργα. Ἀνεγείρουσιν ἤδη τὸν ναὸν τῶν Ἀγ. Χαλάμπος εἰς μεγαλοπρεπῆ καὶ περικαλλῆ ναὸν, ὡς εἶναι τοιοῦτον καὶ τὸ ὑπάρχον κωδωνοστάσιον.

Οἱ Μυλοποταμίται προκειμένου διὰ τὸ χωρίον τῶν δὲν ἔχουσι κόμματα, δὲν ἔχουσι ἐχθροὺς, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ἡροδότου «Ἐξ ὁμοφροσύνης τὰ μεγάλα ἔργα» ὡς σύμβολον ἔχοντες πάντες φέρουσιν εἰς πέρας ὅτι σκεφθῶσιν, ὅτι ἀποφασίσωσι.

Οἱ Φωτεινοί, οἱ Στρατηγοί, οἱ Μεγαλοκονόμοι, οἱ Κελοταῖδες, οἱ Ἀνδρόνικοι, ὁ δημοφιλὴς Φριλλίγγος ἡ βελτίς τοῦ Μυλοποτάμου, πάντες, καὶ τόσοι ἄλλοι ὧν τὰ ὀνόματα μοὶ διαφεύγουσι ἐργάζονται καὶ εἰς κίνησιν πάντοτε εὕρισκονται. Ὁ Μυλοπόταμος ἤδη κέκτηται καὶ καφενεῖξ βωμαντικώτατα καὶ εὐπρόσωπα ὡς τοῦ Μεγαλοκονόμου καὶ Ζερβοῦ.

Ἐκ Ποταμοῦ γράφοντες τὰς γραμμὰς ταύτας, λυπούμεθα διότι ἐκ τῆς γενιτείας μας πόλεως δὲν ἔχομεν εὐχρέστους ἐντυπώσεις. Ὁ Ποταμὸς εὕρισκόμενος εἰς τὴν ὠραιότεραν τοποθεσίαν τῆς νήσου, εἶνε φύσει γραμμικὴ τοποθεσία μετὰ τὴν κάτωθι αὐτοῦ ἐκτεινομένην πεδιάδα τοῦ κάμπου καὶ τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου, τῆς εὐφραντάστου ταύτης τοποθεσίας. ἐξ ἧς ὀρίζοντες μαγεῖας ἐκτείνονται. Ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν ἀξίον λόγου ἔργον ἔγεινε. Ὁ νῦν δήμαρχος φαίνεται μετὰ καλὰς διαθέσεις ὡς κατὰ σχετικῶς ἔκαμε, διότι ἐπεσκευάσθησαν ὁδοὶ τινες καὶ ἤδη τὸ δημ. Σχολεῖον, συναρρωγὸν ἔχων τὸν γραμμεῖά του, ἀλλ' αἱ ἀποτελεσματικαὶ ἐργασίαι προσκόπτουσιν εἰς τὴν ἑλλείψιν ἱκανοῦ χρήματος. Περὶ νεκροταφείου, τίποτε, περὶ ὠραϊσμοῦ τῆς πλα-

τείας επίσης. Ἐκκλησία οὐδεμία εὐπρόσωπος. Ἡ Ἰλαριώτισσα ἥτις κατέχει τὸ ωραιότερον μέρος τοῦ Ποταμοῦ, καὶ ἥτις ἠδύνατο ἀνεγειρομένη νὰ κοσμήσῃ τοῦτον, ἰδίᾳ διὰ καλλιτεχνικοῦ κωδωνοστασίου ἐρειπύται καὶ οὐδεμία ἐλπίς ὑπάρχει ἐπισκευῆς διότι ὁ ναὸς ὢν ἰδιόκτητος δυσκόλως ἢ μᾶλλον ἀδύνατον διὰ τῶν τακτικῶν συνδρομῶν νὰ καταστή ἀντάξιός τῆς τοποθεσίας ἣν κατέχει καὶ τῆς ιδιότητος τοῦ ὡς ἐπισκοπῇ.

Περὶ τῶν σιδηρούων ὑδάτων, τοῦ πλούτου τοῦτου τοῦ δήμου ἤρξατο ποιά τις κίνησις, ὁ κόημος συρρέει ὡς πρὸς καλυμβήθραν, ἡ ὁδὸς ἐπεσκευάσθη κατὰ τὸ δυνατόν ἀλλὰ ἡ ἔλλειψις καταλλήλων δωματίων καὶ ἄλλων τινων μέσων συντηρήσεως τῶν ἐκεῖ διαμενόντων προσκόπτει εὐχῇ δ' ἔργον, ἂν ὁ δήμος ὅστις ἀντελήφθῃ ἀπὸ τινος τῆς ἀξίας τῶν ὑδάτων ἔδαπάνῃ τὰ ἀναγκαζοῦντα χρήματα.

Τὸ σχολαρχεῖον μόνον λειτουργεῖ ὡς ἄριστα, χάρις τῇ διευθύνοντι Βασ. Τζωρτζοπούλῳ οὐ αἱ περὶ τοῦ σχολείου τοῦτου πατρικαὶ μέριμναι, οὐσαί πανθομολογούμεναι, τιμῶσιν αὐτόν. Ὁμολογουμένως ἡ ἐπαρχία τῶν Κυθέρων ὡς πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς σχολάρχας του, τὸν κ. Κασσιμάτην καὶ τὸν Τζωρτζόπουλον δύναται νὰ καυχᾶται ὅτι ἔχει ἀρίστους διδασκάλους οὓς ἀμφιβάλλω ἂν δύναται νὰ συναντήσῃ τις εἰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους.

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν καὶ εἰς τὰς πικρὰς ἀληθείας. Οἱ αἰσχροτέροι ἀνθρώποι τῆς ἀρχαιότητος ἐθεωροῦντο οἱ κόλακες οὓς ἐμίσουν θανάσιμως οἱ Θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου. Δὲν ἐπιθυμῶ ν' ἀναλάβω τὸ ἔργον τῶν διὰ τοὺς συμπατριώτας μου ἂς τὸ πράξωσιν οἱ κακοῦθεις δημοκόποι οἱ ἐκμεταλλευόμενοι δι' ἀθεμίτους σκοποὺς τὴν ἀγαθότητα μιᾶς κοινωνίας διὰ κολακευτικῶν φράσεων καὶ πομπωδῶν ῥήσεων. Ἐγὼ θὰ γράψω ὅτι ἀντελήφθην ἐλπίζων ὅτι ἐκπληρῶ φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν κοινωνίαν ἐν ἣ ἑγενήθη καὶ ἀνεντραφην.

Δυστυχῶς παρετήρησα τοιαῦτα προσωπικὰ πάθη, τοιούτους ἐμπαθεῖς κομματισμούς, τοσαύτην διάκρισιν συμφερόντων μεταξὺ τῶν ἐμπόρων Ποταμοῦ ποῦ ἀμφιβάλλω, μὲ τὸν Θεόν, ἂν κατοικῶσιν ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ Χριστινοὶ. Δὲν εἶνε πλέον πάλῃ ἐμπορικὴ, πάλῃ συναγωνισμὸς, ἀλλὰ φθόνος καὶ μίσος, ἐξόντωσις τοῦ ἐνὸς κατὰ τοῦ ἄλλου. Οὐδὲ ἔχνος ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ὁμονοίας καὶ ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ, ἐφόδια τὰ ὅποια ἐνεδυνάμωσαν δύο γεωργούς εὐφυεῖς, τὸν Πανάρετον καὶ τὸν Παναγιωτόπουλον, νὰ κυβερνήσωσι τὸν τύπον ἀντιπολιτευομένων ἔχοντες ἐξέχοντας ἐπιστήμονας καὶ πλοῦτη.

Φωνάζουσιν εὐλόγως τινὲς πρέπει νὰ βγάλωμεν ἀπὸ τὸν δήμον μας βουλευτήν. Ἀλλὰ οἱ βουλευταὶ δὲν ἐκλέγονται μὲ λόγια ἀλλὰ μὲ ἔργα. Τὰ δ' ἔργα τὰ φέροντα εἰς πέρας μίαν ιδεάν εὐγενῆ, ἀπαιτοῦσιν ὁμόνοιαν, αὐταπαρνήσιν, θυσίας ἀτομικὰς, ἀντ' αὐτῶν ὅμως διέκρινον πάθη καὶ μίσση τῶν μὲν πρὸς τοὺς δέ. Τίς δύναται νὰ μὲ διαψεύσῃ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι ἐν Ποταμῷ 3—4 ἔμποροι ἠνωμένοι πολιτικῶς, ὅτι ὑπάρχει ἔμπορος ἀνήκων ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν δήμον του καὶ ὄχι εἰς τοὺς νῦν βουλευτάς; Φωνάζομεν ἄφ' ἐνὸς ὅτι πρέπει νὰ βγάλωμεν βουλευτήν, ἐνῶ συγχρόνως ἐκλιπαροῦμεν τὴν φιλίαν τῶν νῦν βουλευτῶν, ἐνῶ συγχρόνως εἰμεθα οἱ καλλίτεροι στρατιῶται αὐτῶν, ἐνῶ συγχρόνως ζητοῦμεν νὰ ὑποχρεωθῶμεν παρ' αὐτῶν ἀντὶ μιᾶς θεοούλας ἢ μιᾶς ἀμπαταδας ἣν ἀντὶ δραχμῆς ἠδυνάμεθα ν' ἀποκτήσωμεν, καὶ τέλος ἐνῶ συγχρόνως ἡμεῖς ἀναμεταξύ μας τρωγόμεθα ὅαν τὰ σκυλιά.

Ἐκ Καραβᾶ εὐτυχῶς ἔχω πὰς ἀρίστους ἐντυπώσεις. Διαμείνας ἐπὶ διήμερον παρόντην καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ δημοσίου ὅπερ διευθύνει ὁ ἐπιμελέστατος καὶ φιλομαθέστατος Διακόπουλος, οὐ τοὺς κόπους καὶ θυσίας ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας Καραβᾶ ὁμολογοῦσι πάντες μετ' εὐγνωμοσύνης.

Ὁ Καραβᾶς ἔχει τὸ καλλίτερον δημοτικὸν κτίριον τὸ χρησιμεῖον διὰ σχολεῖον, ἀνιδρυθὲν δαπάναις τοῦ ἀξιολόγου κ. Π. Κυπριαδοῦ. Ἐχει τὴν καλλιτέραν ἐκκλησίαν μετὰ τὴν Μυρτιδιώτισαν καὶ Αγ. Μονήν. Κέκτῃται τὴν

λίαν ὠφέλ. μὴν σιδηροῦχον πηγὴν. Καὶ τέλος κατέχει ἡ κωμόπολις Καραβᾶ τὴν γραφικωτέραν τοποθεσίαν τῆς νήσου ἐνταύτῃ καὶ τὸ ὑγιέστερον κλίμα. Οἱ Καραβῖται ἔχουν ἀρετὰς πλείστας καὶ ἀμιλλῶνται ἐν τῇ ὑπεροχῇ μὲ τοὺς Μυλοποταμίτας οἵτινες ἀληθὲς εἶνε, ὅτι μόνον κατὰ τὰ πλοῦτη τοὺς ὑπερετεροῦσι καθ' ὅλα τὰ ἄλλα συμβαδίζουσιν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τοῦ δημ. σχολείου τῶν ὑπερβᾶς τοὺς 80 εἶχεν ἀνάγκην καὶ βοηθοῦ καὶ ἀμέσως τὸ χωρίον δῶρισε τοιοῦτον πληρωνόμενον ὑπὸ τῆς κοινότητος προθύμω. Ἀμέσως ὁ πλήρης εὐγενῶν αἰσθημάτων δημοδιδάσκαλος Διακόπουλος προσφέρει ἐξ ἰδίων 10 δραχ. μηνιαίαν ἀμοιβήν, ὁ σχολάρχης μας Τζωρτζόπουλος ὡς Καραβῖτης 20 δραχμὰς ἐτησίως.

Τοιαύτας ἔσχον ἐντυπώσεις ἐν σμικρῷ ὅτι ὁ χώρος τοῦ φύλλου δὲν μοῦ ἐπιτρέπει πλείονα ἔκτασιν, ἐκ τῆς ἐπαρχίας μας. Ὡς ἐγράφησαν μᾶλλον μοιυδιὰς ἡ σημειώσεις ἠδυνάμην νὰ τὰς καλέσω ἔνεκα τῆς ἀνεπαρκείας τῶν, ἐλπίζω ὅμως ὅτι οἱ συμπατριῶται ἀναγνώσται θ' ἀποβλέψωσι εἰς τὸν σκοπὸν ὅστις μοὶ ὑπηγόρευσε ταύτας καὶ οὐχὶ εἰς τὴν σύνθεσιν αὐτῶν. Ἀναχωρῶ μετ' ὀλίγον ἐντεῦθεν ἵνα ἐπανέλθω μετὰ τρετίαν ἐξ Εὐρώπης, ὅπου ἤδη μεταβαίνω πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν μου, εὐχομαι ὅπως τὰς ἔλλειψεις ἂς παρετήρησα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μου κατὰ τὰς περιηγήσεις μου, ἴδω πληρουμένας, ὅπως ἐπανιδῶ τοὺς συμπατριώτας προαγομένους καὶ εὐημεροῦντας, τὴν δὲ φιλότιμην πατρίδα προαγομένην πρὸς κοινὴν χαρὰν πάντων τῶν συμπατριωτῶν μας.

Ποταμὸς 22 Ἰουλίου

N. Δελακοβίας,

Μεθ' ὅλην τὴν λύπην ἣν αἰσθανόμεθα διὰ τὰ κατωτέρω ἐκ Κυθέρων ἡμῖν ἐπιστελλόμενα, ἅπερ πάντως θίγουσι τὴν ὑπόληψιν φίλου συνεπαρχιώτου, εὐρισκόμεθα οὐχ' ἤττον ἠναγκασμένοι, κατὰ δημοσιογραφικὸν καθήκον, νὰ δημοσιεύσωμεν ταῦτα, ἀναμένοντες μετὰ πεποιθήσεως παρὰ τῆς Δικαιοσύνης τὴν διαλεύκανσιν τῆς ὁμολογουμένως σκοτεινῆς ὑποθέσεως ὅποταν ἐπιφύλασσόμεθα νὰ ἐκφράσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν κρίσιν μας. Τοῦτ' αὐτὸ ὤφειλε, φρονούμεν, νὰ πράξῃ καὶ ἡ συνάδελφος «Φωνὴ τῶν Κυθέρων», οὐχὶ δὲ νὰ σπεύσῃ, προδικάζουσα, διὰ γλώσσης ὑβριστικωτάτης καὶ ὅλως ἀναρμόστου εἰς σεβόμενον ἑαυτὸ φύλλον, οὐ μόνον νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς συκοφαντίαν τὴν ἐπιδοθείσαν μήνυσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποδείξῃ ὡς σκευωρήσαντα ταύτην πρόσωπα ὑπέροχον ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ μας κατέχοντα θέσιν, ἀμέριστον δὲ ἀπολαμβάνοντα τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας αὐτῆς. Αἱ «χαμερπεῖς καὶ κακοῦθεις σκευωρίαί, αἱ ἄτιμοι καὶ ἄνανδροι ἐπιβουλαὶ» προσιδιάζουσιν εἰς ψυχὰς μοχθηρὰς, ἀγενεῖς καὶ διεφθαρμένας, δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ψυχαὶ τοιαῦται εἶνε δυνατόν ποτὲ, ὅτι δῆποτε καὶ ἂν πράξωσι, νὰ κατακτήσωσι τὴν ἀγάπην ὁλοκλήρου ἐπαρχίας, διότι ἐνστικτικῶς ἀντιπαθῇ τις καὶ ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν τοιούτων, ὡς ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον ἀπὸ ὀφείως ἔσον καὶ ἂν τυγχάνῃ οὗτος ἀβλαβής. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ παρεξηγηθῶμεν ἐπὶ ταῖς παρατηρήσεσι ταύταις παρὰ τῆς ἀγαπητῆς συναδελφου ἂς ἀπὸ εἰλικρινοῦς συνειδότος καὶ ἐκ συναδελφικοῦ καθήκοντος ἐνομίσαμεν πρέπον νὰ τῇ ἀπευθύνωμεν.

Ἀξιοῦμε κ. διευθυντὰ τῶν «Κυθέρων»

Χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου δημοσιεύσατε παρακαλοῦμεν εὐαρεστούμενος τὰ ἐξῆς ἐπὶ τῆς σκανδαλώδους ὑποθέσεως τῆς κλοπῆς τοῦ Ταμείου Κυθέρων. Πρὸ τινος χρόνου ὁ παντοπώλης Ἰωάννης Λαστιώτης πρῶτην συνέταιρος τοῦ τέως



γραφείως Ταμείου κ. Γεωργίου Ανδρίκου Κασσιμάτη προσήλθεν εἰς τὸν Ταμῖαν Κυθήρων παρακαλέσας αὐτὸν ὅπως τοῦ ἐξαργυρώσῃ 30 φύλλα χαρτοσήμου τῶν 5 δραχμῶν. Ὁ Ταμίας καίτοι ἀπορήσας διὰ τὴν ποσότητα ταύτην καὶ ὑποπεύσας τὴν προέλευσιν αὐτοῦ ἔσπευσε νὰ τὸ ἐξαργυρώσῃ ἐπιφυλασσόμενος ὅπως φροντίσῃ νὰ μάθῃ ὑπὸ τίνος ἐδόθη καὶ πόθεν οὗτος τὸ ἐπρωμηθεύθη. Ἀμέσως ἤρξατο ἐνεργῶν καταμέτρησιν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ του σφραγιστοῦ χαρτοῦ, οὗ τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 195.000 περίπου, ἀνεκάλυψε δὲ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς μετ' εὐνοήτου καταπλήξεως ἔλλειμμα δραχμῶν 8.138. Μόλις εἶχεν ἀνακαλύψῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο καὶ φρίττων ἐσκέπτετο τί νὰ πράξῃ προσήλθεν ὁ Γεώργιος Μαστέλος κομίζων 82 φύλλα χαρτοσήμου τῆς 1 δραχμῆς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν ὅπως τὰ ἐξαργυρώσῃ. Οὗτος πάραυτα ἔσπευσε νὰ τὰ κατὰσχῃ, δηλώσας τῇ κομιστῇ ὅτι εἶναι κλοπιμαῖα ἐκ τῆς ἀποθήκης τοῦ Ταμείου καὶ ἐδοποίησε δι' ἐγγράφου τοῦ τὸν Ἀστυνόμον Κυθήρων, ὅστις ἀμέσως ἐπελήφθη ἀνακρίσεων. Ὡς ἀπεδείχθη τὸ χαρτόσημον ἐπώλησε πρὸς τὸν Μαστέλον ὁ Γ. Κασσιμάτης, ὅστις ἐρωτώμενος ποῦ εὔρε τοῦτο, κατ' ἀρχὰς μὲν εἶπεν ὅτι τὸ ἔλαβε παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰσπράκτορος, ἐπὶ τῇ ἀρνήσει δὲ τούτου, ὅτι τὸ εἶχε λάβῃ παρὰ τοῦ Ταμείου ἀπέναντι μισθοδοσιῶν του. Ἀλλ' ὁ Ταμίας ἀρνεῖται τοῦτο διακηρύττων ὅτι οὐδέποτε οὐδενὶ τῶν ὑπάρχοντων ἔδωκε χαρτόσημα ἀντὶ μετρητῶν, καθόσον τὸ Ταμεῖον πάντοτε ἠνέμοι χρημάτων. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἐγνώσθη ὅτι ὁ Κασσιμάτης πρὶ πολλοῦ, ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του καὶ ἐντεῦθεν, ἐπώλει χαρτόσημον ἰδίως τῶν 2 δραχμῶν πρὸς πλείστους καὶ μάλιστα χωρικούς. Εἰς μάλιστα ἐκ τῶν ἀγοραστῶν τούτων παρετήρησεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του καὶ εὐμέγεθες δουλάκιον πλήρες χαρτοσήμου.

Πρὸς ἐπίφρῳσιν τῆς κατὰ τοῦ Γ. Κασσιμάτη κατηγορίας ὑπάρχει καὶ τὸ προηγούμενον ὅτι ὁ προκάτοχος τοῦ νῦν Ταμείου Λ. Μπίκας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸ τότε ὑπουργεῖον Τρικουπῆ ἐχαρκτηρίσεν αὐτὸν, ἀγνωστον πόθεν λαβὼν ἀφορμὴν, οὐ μόνον ὡς ἀνίκανον ἀλλὰ καὶ ὡς ὑποπτον, οὕτω δὲ ἐπαύθη τότε οὐδ' ἠδυνήθη νὰ ἐπαναδιορισθῇ μετ' ὅλας τὰς ἐνεργείας ἀμφοτέρων τῶν τότε Τρικουπικῶν Βουλευτῶν κ. κ. Στᾶν καὶ Καλούτση καὶ ἐδέησε νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἢ προκάτοχος Κυβέρνησις Σωτηροπούλου διὰ νὰ κακορθώτῃ ὁ μεταστὰς τότε Βουλευτὴς Καλούτσης νὰ τὸν ἐπαναδιορίσῃ. Μετὰ τὸν διορισμὸν του τοῦτον προσεῖχε πάντοτε νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Ταμεῖον μόνον κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ταμείου, ὅστις ἀναπληρῶν τὸν ἐλλείποντα Τελώνην καὶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Καπνεργοστασίου πολὺ συχνὰ εὕρίσκετο ὑποχρεωμένος ν' ἀπουσιάζῃ τοῦ γραφείου του. Ἐντύπῳσιν ἔκαμεν ἰδίως ὅτι κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἐν ᾗ ὁ Ταμίας εὕρίσκετο οἰκογενειακῶς εἰς Ποταμὸν καὶ τὰ δημόσια γραφεῖα ἀργεῦσιν ὁ Κασσιμάτης μετέβη καὶ παρέμενεν ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ὁ Ταμίας ἔτι ἀνακαλύψῃ τῆς κλοπῆς ἔσπευσε νὰ καταστήτῃ τοῦτο γνωστὸν τῇ ὑπουργείῳ, ἐξαιτούμενος τὴν ἀποστολὴν τακτικοῦ ἀνακριτοῦ. Τὸ ὑπουργεῖον ἀπέστειλεν ἀμέσως τὸν οἰκονομικὸν ἐπιθεωρητὴν κ. Σκιαδᾶν ὅστις ἐνεργήσας τὴν δέουσαν ἐξέλεγχσιν ἐβεβαίωσε τὴν ὑπαρξὶν ἐλλείματος 8. 438 δραχμῶν εἰς χαρτόσημον καὶ 6645 δραχμῶν εἰς μετρητὰ, ἧτοι ἐν ὅλῳ ἐκ δραχμῶν 15. 083. Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο ὁ ὑπόλογος Ταμίας κατέθηκεν ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, οὕτω δὲ οὐδεμίαν ζημίαν ἐπέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον καὶ μόνον καταστρέφεται ἄνθρωπος πτωχὸς καὶ οἰκογενειάρ-

χης θύμα γινόμενος τῆς ἰδίας κουφότητος καὶ εὐπιστίας.

Ταῦτα, κ. Διευθυντὰ, εἶνε ἡ καθαρὰ ἀλήθεια τῶν μέχρι τοῦδε λαβόντων χώραν κατὰ τὴν σκανδαλώδη ταύτην ὑπόθεσιν. Παρὰ τῆς τακτικῆς δὲ ἀνακρίσεως ἣτις ἐπιληφθήσεται τῆς ὑποθέσεως ἀναμένομεν τὴν διαλεύκανσιν αὐτῆς, καὶ τὴν ἀπονομὴν ἐκάστῳ τοῦ προσήκοντος. Ἔως τότε ὥς ἔχωσιν ὑπομονὴν οἱ δῆθεν συκοφαντούμενοι! Εἴθε νὰ ὦσιν ἄθῳοι τῆς ἀποδομιμένης αὐτοῖς κατηγορίας· ἡμεῖς πρῶτοι θ' ἀποκαλυφθώμεν πρὸ τοῦ δεικασμένου, ὁ νομοθέτης δὲ καθώρισε τὰ μέσα δι' ὧν θὰ λάβωσι τὴν προσήκουσαν ἱκανοποίησιν, ἐὰν πράγματι συκοφαντιῶνται. Ἀλλὰ τὸ νὰ ρηγνύωσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ νὰ αἰτιῶνται τοὺς πάντας ὅτι θέλουσι νὰ τοὺς καταστρέψωσιν εὐλόγως διεγείρει τὴν δυσπιστίαν, καὶ μᾶς κάμνει νὰ ἐνθυμώμεθα τὴν κοινὴν παροιμίαν ἀσέρνει ὁ κλέπτης τὴ φωνή, νὰ φύγῃ ὁ νοικοκύρης».

Ἐν Κυθήροις τὴν 25 Ἰουλίου 1894

\*\*\*

## ΜΑΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Μετὰ βακαχεῖαν νόσον καθ' ἧς μέταιρε ἀπέβησαν αἱ προσπάθειαι τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀδελφικαὶ φροντίδες, ἀπίστη πρὸς Κύριον τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας καὶ ἐκδηύθη τὴν ἐπισύσαν ἡ Μαρία Ἀλεξάνδρου ἐν νεαρῷτάτῃ ἡλικίᾳ ἄγουσα μόλις τὸ 25 τῆς ἡλικίας ἔτος. Ἡ ἀτυχὴς Μαρία ἦτο θυγάτηρ τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Ἀλεξάνδρου, ὅστις, ἐκ Ποταμοῦ τῶν Κυθήρων ἔλκων τὸ γένος νέος ἔτι ἀποκατεστάθη εἰς Θεσσαλονίκην ἐπιδοθεὶς εἰς τὸ ἐμπόριον. Διὰ τῆς ἐπιμελείας δὲ καὶ δραστηριότητος, σπουδαίαν καθῆξεν θέσιν μετὰ τῶν συναδέλφων του, διὰ δὲ τῆς εὐγενοῦς του συμπεριφορᾶς ἐπέσπασε τὴν ἀγάπην καὶ σεβασμὸν αὐτῶν. Ὅτι ὅμως ἰδίως διέκρινε τὸν μακαρίτην καὶ δικαιώσιν τὴν μνήμην αὐτοῦ εἶνε ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη καὶ ἡ αὐθόρμητος ἐπιθυμία αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ προστατεύῃ πάντα οἰονδήποτε ξένον καὶ ἰδίως Κυθήριον ὅστις ἔτυχε ποτε νὰ προστρέξῃ πρὸς αὐτόν, ἀφειδῶς δαπανῶν καὶ παντοιοτρόπως προσπαθῶν νὰ φανῇ ὡφέλιμος εἰς αὐτόν. Ἀτυχῶς διὰ τὴν ἡμετέραν πατρίδα, πολὺ προῶρως τὸ σκληρὸν τοῦ θανάτου δρέπανον ἀνῆρπασεν αὐτόν ἐκ τοῦ μέσου τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Ὡς δὲ νὰ μὴ ἦρκει ἡ ἀνακούφιστος αὕτη πληγὴ καὶ ἰδοὺ ὁ αἰμοχαρὴς τοῦ θανάτου πέλεκυς ἐπιπίπτει ἐπὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας μὴ ὀπισθοχωρῶν πρὸ οὐδενός. Αἱ ἀλλεπάλληλαι αὗται πληγαὶ καιρίως ἐπληξαν τὴν ψυχὴν τῆς ἄρτι ἀφ' ἡμῶν μεταστάσης Μαρίας, μέχρις οὗτο ὑπέκυψεν καὶ αὕτη εἰς τὸ μοιραῖον τέλος. Οὕτω διὰ τοῦ θανάτου τῆς μεταστάσης ἡ οἰκογένεια Ἀλεξάνδρου ἀρμυθεῖ τὸ πέμπτον θανατηφόρον τραῦμα ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν περίπου. Ἡ στέρσις τότεν προσφιλοῦς καὶ ἀξιοσφόργου ἀδελφῆς ἐπῆνεγκεν τραῦμα εἰς τὴν ἡδὺν πολυαπλῶς τετρωμένην καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Ἀλεξάνδρου τὸ ὅποιον λόγοι δὲν περιγράψωσι. Ἡμεῖς συλλυπούμενοι αὐτόν τε καὶ τὸν ἐν Βελιγραδίῳ ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον εὐχόμεθα εἰς αὐτοὺς μὲν τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν εἰς δὲ τὴν μεταστάσαν γαῖαν ἐλαφρᾶν.

Ἀθῆναι 27 Ἰουλίου 1894.

Δ. Μ. Λιδούρης

Ἰωάνν. Μ. Κονωνάτος

## ΚΑΛΛΙΟΝ ΑΡΓΑ ΠΑΡΑ ΠΟΤΕ !

### Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα τῶν «Κυθίων»

Ἐν τῇ «Φωνῇ» τῶν Κυθίων, ἀνέγνωσα διατριβὴν τινα κατὰ τοῦ ἡμετέρου βουλευτοῦ κ. Στάη, ἣν βεβαίως, πᾶς γνήσιος πατριώτης, ἤθελεν αἰσχυρῶς ν' ἀναγνώσῃ πολὺ δὲ περισσότερο καὶ νὰ δημοσιεύσῃ. Ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Στάη ἐπαξίως χαίρει τὴν ὑπόληψιν ἀπάντων αὐτῆς συμπατριωτῶν καθόσον ἀνέκαθεν ἦτο εὐγενὴς καὶ ἀκεραίου χαρακτήρος καὶ τοῦ ὁποίου ἔνεκεν ἡϊώθη τοῦ ἀνωτάτου τῶν ἀξιωματίων ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης, εἰς ἣν οὐδόλως ἔσχυον κομματισμὸς καὶ δολιότητες.

Ἡ οἰκογένεια λέγω αὕτη, οὐ μόνον ἔσωσεν πλείστας ὅσας οἰκογενείας ἐν δυσπόροις περιστάσεσιν εὕρισκομένας, καὶ ἐξεπαίδευσεν πολλοὺς ἀπόρους παῖδας, παραδίδωτα τῇ κοινῇ τελείους ἐπιστήμονας, ἀλλὰ καὶ πλείστας ὅσας ἀγαθοεργίας προσέφερε τῇ πατρίδι, δι' ἧς αὕτη εὐγνωμοσύνην ἀποδίδουσα, ἐξετίμησεν αὐτήν.

Ἄλλ' ὅμως μᾶς καυχᾶται ὁ αὐτόθι αὐτόκλητος πολιτευόμενος ἐπὶ τῇ ἀναδημοσιεύσει τῆς διαθήκης τοῦ αἰμνήστου Ἰωάννη, ἣν πᾶς Κυθήριος γνωρίζει κατὰ βάθος· τὸ ὅτι δὲ δὲν εἰσῆλθον μέχρι τοῦδε 120 ἀλλὰ μόνον 20, τοῦτο νομίζω ὅτι δὲν ἔγκειται εἰς τὴν κακὴν ἐκπλήρωσιν τῆς διαθήκης, ἀλλ' εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Κυθίων, διότι οὗτοι (οὓς ὁ αὐτόθι αὐτόκλητος πολιτευόμενος δὲν ἐγνώριεν ἀκόμη κανῆς), δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀποστέλλουσι τὰ ἑαυτῶν τέκνα εἰς τὰ τοιαῦτα καταστήματα, οἱ εὖποροι καὶ κοματάρχαι ἀλλ' εἰσέρχονται ἐκεῖνοι οἱ ἄποροι οἵους ἡ διαθήκη καθορίζει ἐρωτῶμεν δὲ τὸν αὐτόκλητον πολιτευόμενον νὰ μᾶς εἴπῃ ἐπὶ τίνας συστάσει ἀπεστάλησαν οἱ ἀδελφοὶ Φατσέα, καὶ ὁ Ἰωάννης Κασσιμάτης, ἀφοῦ δὲν ἀπεστάλησαν τῇ συστάσει τοῦ Δημάρχου. ἢ μήπως ἀπεστάλησαν τῇ συστάσει τινὸς τῶν πολιτευομένων;

Κέγει πρὸς τοῦτοισι ὁ κύριος πολιτευόμενος, ὅτι ὁ κ. Στάης δὲν ἔχει οὔτε μίαν ἐλαίαν· ἂν θέλῃ νὰ μάθῃ ἐγὼ λέγω αὐτῷ, ἀπὸ τὸν λιμένα τοῦ Καψαλίου μέχρι τοῦ χωρίου Σράτσια, τὰ πλείστα τῶν κτημάτων ἀνήκουσιν τῷ κ. Στάη· μετὰ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι εἶναι πατρικά, ὅπερ οὐδόλως ἐνδιαφέρει· ἀλλὰ καὶ δὲν μᾶς λέγεται κύριε πολιτευόμενε παρακαλῶ ποῖα εἶναι τὰ καθ' ἑαυτοῦ ιδιόκτητά σας;

Ἀφῆσαν κατὰ μέρος ὅλα ταῦτα κύριε πολιτευτά· ἐρωτῶ Διατελῶ μετὰ τῆς προσηκούσης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μου.

*Μιχ. Πρωτοψάλτης*

### Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντὰ τῶν «Κυθίων»

Καταχωρήσας πρὸς τὸ φύλλον τῆς ἀξιότιμου ἐφημερίδος σας τ' ἀκόλουθα.

Καθῆκον παντὸς τιμίου καὶ ἀνεξαρτήτου πολίτου εἶναι νὰ ἐξυμνῇ μὲν τὴν ἀρετὴν, νὰ κτυπᾷ δὲ τὴν κακοήθειαν ὅπου ἂν εὕρισκοι τις αὐτὴν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀγαθῶν πρὸς μὴδένισιν τῶν πονηρῶν. Τοῦ καθήκοντος τούτου ἀσυγχώρητος παράλειψις ἤθελεν εἶσθαι, ἐὰν δὲν ἐποίουν γνωστὴν ἐν μέρει διαγωγὴν τοῦ συγχωρίου μου Νικολάου Φατσέα ἢ Ντελῆ ὅστις ἀγνοῶν φαίνεται τὸ ποῖόν του καυχᾶται ὅτι δύνανται νὰ καταταχθῇ μετὰ τῶν οἰκοκυραίων τοῦ χωρίου μας. Δὲν προτίθεται νὰ ἐκτανθῇ ἐπὶ πολὺ, διότι οὔτε καιρὸν ἔχω, οὔτε χρήματα διὰ τὰς Ἐφημερίδας. Καθ' ὅσον μάλιστα οἱ συνδημόται μου καὶ προπάντων οἱ συγχωριοί μου γνω-

ρίζουσι λίαν καλῶς ποῖοι συνελήφθησαν καὶ δέσμιοι μετεφέρθησαν ὡς βιασταὶ εἰς τὰς φυλακάς, ποῖοι συνήργησαν εἰς τὰς γνωστὰς λαβούσας χώραν ἐν τῷ χωρίῳ μας ἀτιμωτικὰς πράξεις. Τίνες ἠθέτησαν τὰς πρὸς καὶ εἰς αὐτὰ τὰ τέκνα των δοθείσας ὑποσχέσεις των. Ἐγὼ ἀρκοῦμαι νὰ ἀναφέρω ὅτι διελθόντος τοῦ ὄνου μου ἐκ τοῦ κατὰ τὴν θέσιν Τσιγκαλαρία χερσαίου ἀγροῦ του χωρίου νὰ τῷ προσενήθῃ οὔτε λεπτοῦ ζηνίαν, μοὶ ἐζήτησε σατραπικῶς καὶ ἔλαβε δραχμὰς τριάκοντα.

Κύθηρα τῇ 23ῃ Ἰουλίου 1894.

Ἰωάννης Φατσέας ἢ Ντεμπελιέρος.

## ΕΠΙΤΟΠΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εὐχαρίστως λίαν δημοσιεύομεν κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιότιμων συνεπαρχιωτῶν οἵτινες εὐγενῶς προσφέρουσιν κατ' ἔτος τὸν ὀβολὸν των ὅπως καταβᾷλλοντα τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ τὰ διδάκτρα τῶν ἀπόρων μαθητῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου Ποταμοῦ. Τὸ πλεονάζον τοῦ ἀποστελλομένου ποσοῦ παραμένει εἰς χεῖρας τοῦ κ. Σχολάρχου καὶ θέλει χρησιμεύει πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, χάρτου μελάνης κλπ. χρεωδῶν τῶν αὐτῶν μαθητῶν, οἵτινες δέον πρὸς τοῦτο ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἐν λόγῳ κ. Σχολάρχῃ ἢν, ὅστις θέλει παρέχει τὸ ἐκάστοτε ἀνεγκλιστὸν ποσόν. Οὕτω προσέφερον οἱ κ. κ. Νικόλαος Βλαντής φρ. χρ. 50. Λεωνίδας Δελακοβιάς 39. Γεώργ. Ι. Κορωνάτος 30, Κωνστ. Σ. Κατσούλης 30, Παναγ. Κομπῆς 25, Νικ. Λουράντος 25. Δημητρ. καὶ Ἀναστ. Τζορτζόπουλοι 25, Δημ. Κ. Πατρίκιος 20, Διονύσιος Δαρμάρος 20, Γεωρ. Γαλανόπουλος 20, Κοσμάς Α. Ζαχαράκης 15, Δημ. Π. Πατρίκιος 15, Ἰωάν. Τζορτζόπουλος 13, Γεωρ. Π. Πατρίκιος 13, Ἀλέξανδρος Μότσης 10, Παντελῆς Κυπριάδης 10, Ἀνάρχουρος Ἀργυράκης 5, ἦτοι ἐν ὅλῳ φρ. χρ. 385 ἢ δραχμαί, μετὰ τὴν σημερινὴν ἀξίαν τοῦ φράγκου πρὸς 1.75, 638.75.

— Δυνάμει Βασ. Διατάγματος ἀπὸ 23 λήγοντος μηνὸς μετατίθεται εἰς Ραδοβύζιον ὁ γνωστὸς Εἰρηνοδίκης Κυθίων κ. Χάνουζας μετατιθεμένου ἀντ' αὐτοῦ εἰς Κύθηρα τοῦ κ. Π. Βουνισάκου. Διὰ τῆς μεταθέσεως ταύτης αἰρεται τὸ σκάνδαλον ὅπερ διὰ τῆς παρουσίας τοῦ κ. Χάνουζα διαιωνίζετο ἐν Κυθήροις, καθ' οὗ ἐπανειλημμέναι εἶχον ὑποβληθῇ μηνύσεις τῷ τε Ὑπουργεῖῳ καὶ τῇ Εἰσαγγελίᾳ ὑπὸ ἐντίμων καὶ εὐπολήπτων συνεπαρχιωτῶν, πλείστα δ' εἶχον γραφῇ κατ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ἐγχωρίῳ Τύπῳ.

— Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι διὰ Βασ. Διατάγματος δημοσιευομένου κατ' αὐτὰς τοποθετεῖται ὡς ὑποδιοκτικῆς τῆς ἐνταῦθα Μοιραρχίας ὁ ἐν ἀδείᾳ διατελὼν φίλτατος ἀντιμοίραρχος καὶ πολιτευτὴς τῆς Ἐπαρχίας μας κ. Ἐμ. Χρυσούλης, τῶς Διοικητῆς τῆς Μοιραρχίας Ἀκαρνανίας.

— Τηλεγραφικῶς ἀπελύθη ἕνεκα τοῦ ἀνακαλυφθέντος ἐν τῷ Ταμείῳ Κυθίων ἐλλείματος ὁ διευθύνων τοῦτο γραμματεὺς κ. Βυρδόννη. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἐν λόγῳ ἐλλείμμα ἐκ δραχμῶν 15.000 περίπου κατετίθη ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζομένης προθεσμίας ὑπὸ τοῦ ὑπολόγου, ὅστις ἐπέδωκε καὶ μὴνυσιν ἐπὶ κλοπῇ κατὰ πρώην ὑπαλλήλου αὐτοῦ, σκίψεσι γίνεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὅπως ἐπαναδιορίσῃσι τοῦτον ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἀφ' οὗ ἡ ἀπόλυσις του ἐγένετο ἐξ ὑπερβαλλούσης σπουδῆς καὶ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ.

— Κατὰ τὴν γενομένην ἐξέλεξιν τοῦ Ταμείου Κυθίων εὐρέθησαν ἐν αὐτῷ εἰς μετρητὰ δραχ. 35.389, 63.

— Ἀρίσκειτο ἐκ Κυθίων πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐνταῦθα οὐδῶν τοῦ κ. κ. Θεοδώρου καὶ Ἀποστόλου ὁ κ. Σωτήριος Κομηνός.